

1 Sygn. akt I C 434/14

2 Uzasadnienie

Pismem z dnia 09 grudnia 2014 r. zatytułowanym „wniosek” (k. 2) uzupełnionym następnie kolejnymi pismami, a ostatecznie pismem procesowym z dnia 25 lutego 2015 r. (k. 55) przez ustanowionego dla powoda S. K. pełnomocnika z urzędu, powód S. K. domagał się zasądzenia od pozwanej Gminy S. kwoty 75 tysięcy złotych tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną na skutek niezgodnych z prawem działań przejawiających się m.in. w niezbadaniu rzeczywistych potrzeb bytowych przy przyznawaniu zasiłków celowych, w tym wydania przez Ośrodek Pomocy Społecznej w S. niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych. Ponadto, pełnomocnik powoda domagał się zasądzenia na jego rzecz kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W uzasadnieniu pisma podano, że pracownicy bagatelizowali potrzeby socjalne powoda przy wydawaniu decyzji, składane odwołania nie były przekazywane organowi wyższej instancji.

Na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2015 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości wskazując m.in. na okoliczność wcześniejszego prowadzenia sprawy w tym samym przedmiocie pomiędzy tymi samymi stronami.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

Przed Sądem Rejonowym w S. została prawomocnie rozpoznana z powództwa S. K. przeciwko Gminie S. o zapłatę kwoty 75000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wyrządzoną na skutek wydania przez Ośrodek Pomocy Społecznej w S. niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych (sygn. akt IC 236/13). Uzasadniając pozew powód wskazywał, iż został pozbawiony należnego mu – w jego ocenie - zasiłku rodzinnego na rzecz zamieszkującego wspólnie z nim niepełnoletniego syna P. K.. Według niego, pozbawienie powyższego źródła dochodu spowodowało, że nie posiadał on dostatecznych środków na wychowanie syna. Wskutek czego zmuszony był przeznaczyć na wychowanie syna środki które posiadał na własne leczenie i rehabilitację schorzeń kręgosłupa. Za niezgodne z prawem decyzje, które uzasadniają przyznanie na jego rzecz żądanego zadośćuczynienia – zdaniem strony powodowej – należało uznać także decyzje wydane przez Ośrodek Pomocy Społecznej w dniach 01 sierpnia 2010 r. i w dniu 01 października 2012 r. W decyzjach tych bezprawnie odmówiono powodowi prawa do świadczeń. Niezgodność z prawem wydanych przez pozwany Ośrodek Pomocy Społecznej decyzji uzasadniała przyznanie z tego tytułu zadośćuczynienia w łącznej kwocie 75000 zł.

Zgodnie z przepisem art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c. sąd odrzuci pozew, jeżeli o to samo roszczenie pomiędzy tymi samymi stronami sprawa jest w toku albo została już prawomocnie osądzona.

Zdaniem Sądu w analizowanej sprawie i w sprawie o sygn. akt IC 236/13 zachodzi tożsamość roszczenia. Wskazuje na tożsamość przedmiotu i podstawa sporu oraz okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie. W obu sprawach powód identycznie oznaczył stronę pozwaną, a nawet tak samo określił wysokość żądanej kwoty. Równocześnie obie sprawy charakteryzują się jednakową podstawą faktyczną i prawną, w tym w zakresie doznanej krzywdy wyrządzonej rzekomo na skutek niewłaściwych działań pracowników Ośrodka Pomocy Społecznej w S. oraz wydania niezgodnych z prawem decyzji administracyjnych. W obu przypadkach powód prezentował podobne stanowisko także w zakresie braku możliwości jednoznacznego wypowiedzenia się, których decyzji dotyczą jego zarzuty. Na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2015 r. przyznał, że chodzi mu np. o decyzję z 2005 r. w sprawie zasiłku rodzinnego na rzecz syna P. K., a więc co również stanowiło m.in. przedmiot rozpoznania w sprawie IC 236/13. Podobnie w przypadku decyzji z 2010 r.

W tych okolicznościach pozew S. K. należało odrzucić na mocy art. 199 § 1 pkt. 2 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego obejmujących zwrot nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi przez adwokata ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie obejmujących zwrot nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi przez adwokata ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie § 6 pkt 6 w zw. z § 20 i § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013, poz. 461 j.t.) – punkt II sentencji postanowienia.

W oparciu o przepis art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 j.t.) Sąd odstąpił od odciążania powoda S. K. kosztami procesu (pkt III sentencji postanowienia).